

רחל מרחלת על כל העולם

חתונה יהודית

רחל לות השנה

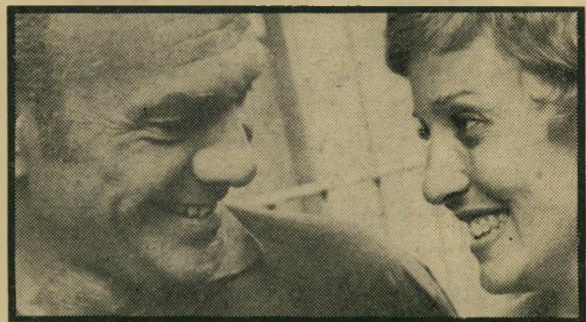
שני, אבל המזל לא האיר לה שם פנים, היא ניסתה עוד כמה מולות, ובסוף החליטה שהמזל הוא בוגדני והתחילה לנסות את מולה באמרגנות.

אבל הסנסציה של אתי ביטמן היא אירוע יומימי פשוט לעומת הסנסציה שסיפקה לנו השנה **מנני רייסדרייזוס**, שהגיעה

כשראש השנה מגיע, צריך לעשות את חשבון הנפש וסיכום השנה. גם אני עשיתי, וזה מה שהתברר:

הגירושין הסנסציוניים ביותר של השנה היו גירושיה של הדוגמנית **שמעונה שווארץ מנני בירק**. הם היו סנסציוניים, בעבר משום שקדמה להם חתונה סנסציונית, היו גם כל המריבות הסוערות שנערכו בין בני הזוג אחרי.

והיות ואחרי הגירושין האלה התחילה שמעונה להיראות באופן קבוע מאד עם **נורמן רוזנבלט**, מיליונר גדול, יצרן בגדים אנגלי, מנבאים לה שהעמיד שלה יהיה עוד יותר סנסציוני מעברה.

איילנה רובינא וזייסמן

לארץ מלונדון הוזהרת, והתאהבה כאן, לא פחות ולא יותר, מאשר בדילי הישראלי **רפי שאול**.

הבחורה הפרלמנטרית הזאת התחילה לבשל הצילים, לסחוב סלים, ולנקות את הבית. היא עומדת להתחתן עם רפי בשבוע הבא. אחת הנדוניות שלה היא בסך חמשת אלפים לירות שטרלינג, אותן תקבל מהעיתון הלונדוני **דילי אקספרס**, תמורת מכירת סיפור אהבתה לרפי.

על התואר נערת הבלויי-ביסקוטס נלחמו השנה **מיקי בן-קיקין** שהגיעה מארצות הברית והפכה לבעלת דיסקוטס בעצמה, ו**יהודית**

לעומת התואר גרושת השנה, שהוא תואר הבלעדי של שמעונה, הרי על התואר כלת השנה נלחמות עדיין בתו של **אשכול עופרה אישכול**, שנישאה לסטודנט צעיר; בתו של שר האוצר פנחס ספיר, **ציפורה ספיר**, שנישאה אף היא לסטודנט, ובתו של השר משה חיים שפירא, **נעמי שפירא**, שנישאה למפיק-סרטים.

יחד איתן נלחמות על התואר הנכסף הזה **אלה שפירא**, שנישאה נשואין מפתיעים **דודי שיף** מלונאי; ו**בקי סוזין** שנישאה לאחר הרבה פקפוקים לבמאי **פיטר פרייטמאט**,

בקי סוזין ופיטר פרייטמאט

שירד בגללה מהמטוס, דקה לפני שעמד להמריא חזרה לצ'יכה מולדתו.

אבל מכל אלה גונבת את התואר דוקא זאת שהתחתנה הכי בשקט. הומרת **איילנה רובינא**, שהתחתנה בפעם השלישית, עם המהנדס **"גוגו" זייסמן**, בנושאין פתאומיים, חשאיים, לאחר שכמעט בטוח היה שתינשא לידודה **מנחם גפן**.

גם גברים גרמו לכמה וכמה אירועים חשובים השנה. ביניהם היה **שמואל איזמני**, שהספיק לריב ולהתגרש מאשה אחת אם ילדו, אחות במקצועה ולהתחתן מחוץ באמריקה, עם **ערינה גורן** (גרינשפון) הישראלית העובדת בשגרירות.

בדרכיו הלך גם **דן שמר**, שהואשם ברצח קסטנר, אשר הספיק להפוך לשחקן תיאטרון, להכין את חתונתו הבאה, בזמן נשואיו הראשונים, להתגרש מהנשואין הראשונים, להתחתן עם הנשואין הבאים שלו, עם **אתי גרוסמן**, שכבר מצפה לתינוק.

אבל היו השנה גם סתם סנסציות, בלי נשואין ובלי גירושין. סנסציה די מעניינת ביצעה למשל, **אתי ביטמן**, נערת-זוהר עמומה, שניהלה רומן קצר בן שבועיים עם שחקן-זמר מפורסם, שכמעט התגרש בגללה. היא ניסתה את מולה אצל זמר-שחקן

אלה שפירא ודודי שיף

רפי, שמצליחה אף לקבל משכורת חודשית של כמה מאות לירות, מבעלי דיסקוטס, רק בכדי שתהיה נוכחת במקום, מידי ערב. השנה הזאת, כפי שאתם רואים, עברה די טוב, וכל הגורמים המעורבים בה מבטיחים לי שידאגו ככל יכולתם גם לשנה הבאה.

המיליונר האמריקאי שאני לא אגלה לכם את שמו אבל אתם יכולים לנחש, הוא אחד ממנהיגי הנופד"ל. המיליונר הזה, שי עלה מאמריקה לפני שנתיים, הספיק לחתן בארץ את שני ילדיו, בחתונות כל כך עצומות, עשירות ויצאות-דופן בפאר שלהן שהחוגים הרתיים עדיין זוכרים אותן לטובה. לכן לא היה גבול לגליה-השמועות שי פשטו בחוגים הללו, כשאותו מיליונר עצמו השיא בשבוע שעבר את בתו בחתונה סודית, שקטה, בה השתתפו כעשרה איש בלבד. רוב האנשים ניחשו שהבת נכשלה בי עבירה, ועכשיו היא נאלצת להתחתן עם כרסה בין שיניה. אלה שלא הכירו את הבחורה, חשבו שאולי היא חיגרת, או גיבנת, ולכן מניס להשיא אותה בצינעה. רק מעטים ידעו שהיה זה טיוס של מחמה קשה ומעייפת, שהתנהלה כל ה ק"ץ בין האב לבתו: הבת התאהבה בבחור משכיל, נעים, אינטליגנטי, נחמד, אבל הי משפחה סירבה לתיתה לו לאשה. כי הבחור, למרות כל שלמותו, היה בן העדה הספרדית. מה לא עשו לה? סגרו אותה בבית. היכו אותה. אסרו עליה להיפגש איתו. הבטיחו להשיא אותה בכוח למישהו אחר. אבל הבת נשארה עיקשת. ובסוף הגיעו הדברים לידי כך שהיא הודיעה להוריה שי היא עומדת להתאבד, אם לא יתנו לה לי הנישא לבחיר לבה. ההורים הסכימו, אבל התביישו נורא. וזאת הסיבה למה ערכו את החתונה של הבת, בשקט, בסודי סודות.

נדוניות, בשרים, מכוניות וחבלים

ביום הראשון האחרון כמעט לא נשאר בארץ מי שישמור על המדינה, מי שינהל את הפוליטיקה שלה, ומי שיכתוב על כל זה בעיתונים. כולם היו עסוקים בחתונות של **ליאורה בן-עמי**, בתו של בעל מעריב, המיליונר עובד בן-עמי, עם הכתב הצבאי של העיתון, **ארי לנדאו**.

היא היתה תמיד מוקפת בציטונאים. כל ידידה וחבריה ומכרייה היו עיתונאים, והיה ברור לכולם שבסוף, אם היא תתחתן, יהיה זה מישהו מהמקצוע. וכך היה.

כל שמונה מאות האיש שמילאו את החתונה עקבו בהתפעלות אחרי השמלה הי לבונה הנהדרת של הכלה, אחרי היופי הי גוצץ והבלתי-רגיל שלה, ואחרי האמא הי מאושרת, **יפה בן-עמי**, בשמלה אדומה, ארוכה, וכמו כן אחרי שתי האחיות הי יפהפיות, שהובילו את הכלה, כשהן עצמן לא נופלות ממנה ביופין ובלבושן.

כמעט כל הצבא היה שם. החל ברמטכ"ל וכלה בקצינים פשוטים. כל העיתונות היתה שם, חוץ מ**שמואל שגב**, הנמצא ביחסים מתוחים עם החתן, וכמעט כל הנציגים החשובים של תירות, כולל **מנחם בגין** ו**יעקב מרדור**, גם הם היו שם.

חוץ מכל האנשים החשובים היתה החתונה מלאה ידידות יפהפיות ונחמדות של ליאורה, ושל האחיות שלה. כך שכל מי שלא היה חשוב בחתונה היה יפה, ולהיפך. באלי לנדאו, החתן, קינאו באותו יום הרבה מאוד עיתונאים. הם קינאו בו באופן אישי, על שנשא לו יפהפיה, הגונה, ומש כילה, ונחמדה לאשה, וקינאו בו באופן מקצועי, על שהפך, לאחר שנתיים של עבר דה בעיתון, לחתנו של הבוס הגדול. לחתן היה עבר צבאי די עשיר, וזה היה ניכר בחתונה שלו. הוא היה סרן בצנחנים, ואחר כך הפך כתב במחנה, ומשם הגיע להיות הכתב הצבאי של מעריב. אשתו לומדת באוניברסיטה, שנה שניה מדעי-הרוח, ושניהם מתכווננים להמשיך, לי

אר חיק היהדות

לאדמו"ר עוזניץ, **הרב מאיר הגר**, היתה בת יפהפיה. היה לה שיער בלונדי ארוך, עיניים חומות גדולות, ועור בהיר, שקוף, וקראו לה **ברכה**. זה היה ברוי מניה. הבת גדלה והשדכנים התחילו להגיע לבית האדמו"ר, ואז, לפתע, קרה האסון. יום אחד עזבה הבת את הבית, הצטרפה לגרעין של השומר הצעיר, ועלתה לארץ. בשביל משפחת האדמו"ר פירוש הדבר היה שהבת מתה.

ברכה נישאה לחבר קיבוץ וילדה שני ילדים בלונדים וחמודים, שהתחננו ככל שאר הילדים בקיבוץ.

גם משפחתה עלתה בינתיים לארץ. הי אדמו"ר מחזיניץ התיישב בבני-ברק, והיו יום מכל קצוות-יבול היו עולים לחצרו להתחמם באורו.

המרחק הגיאוגרפי בין הבת הסוררת ומשפחתה לא היה רב. אבל הם לא התראו אף פעם. הזמן עבר, הילדים גדלו, והבת החלה מתגעגעת להוריה, באותה מידה בה החלה מתאכזבת מהקיבוץ, מהשומר-הצעיר, מה אידיאלים ואפילו מהחיים החילוניים.

יום אחד היא נסעה לבני-ברק ודפקה בי חשאי על דלת בית-אחותה. האחות, שפתחה את הדלת, פחדה לדבר עם הבת המוחרמת. היא החתונה בפניה שתעזוב אותה לנפשה. אבל ברכה לא עזבה אותה, והאחות הלי כה לדבר עם האבא. האבא לא רצה לשמוע את שם בתו, אבל גם הוא התרכך. לא הת' הלך לפגוש אותה, וכשראה אותה, לא הת' אפק ונפל על צווארה. הבת ביקשה סליחה, והביעה חרטה על כל מעשיה. האבא הסכים להשיב אותה לחיק המשפחה.

ברכה גזזה את שערותיה הבלונדיות, עדי בה את בעלה, שלחה את שני ילדיה הקי' בוצניקים לישיבות, ועכשיו היא חיה בבני ברק כיהודיה כשרה לכל דבר.

אחר החתונה בעיסוקים הקודמים שלהם, אלא שלפני זה הם יטיילו קצת באנגליה שוויץ וצרפת, ויבלו להם שם את ירח הדבש שלהם.

כל החתונה עברה די בשמחה ודי בי ששון. רק בזמן שהרב **שרמה גורן**, שניהל את הטקס, קרא את הכתובה, וציין שדמי-הכתובה הם מאה אלף לירות, עבר רחש בקהל, וסוף טכס הנשואין לא הצליח להגיע לאוזני השומעים.

יומיים לפני החתונה הבינארצית הזאת נערכה חתונה די דומה לה, בה השתתפו גם כן שמונה מאות איש, והרבה כיבוד, ושמלות פאר, ואנשים חשובים.

החתונה נערכה לכבודו של **מיקי זייד-ברשטיין**, בנו של **פאול זילבלש-טיין**, מנהל מלונות דן והמלך דויד שי נשא לו לאשה דיילת אל-על.

בחתונה היה אוכל, והמזון תזמורת וכל שאר ההפתעות. אבל הכי התרשם הקהל מזה שהוגשו שם עשרים והמישה מיני בשרים שונים.

מיקי, כמו אלי לנדאו, גם קשור בצבא. הוא קצין שם, והקבוצה הזאת גרמה לכל קציני צה"ל הרבה עבודה. הם נאלצו לרוץ מחתונה לחתונה.

הקהל נח יומיים, וביום החמישי נערכה